

Bin är fascinerande djur, som är väldigt värdefulla i naturen såväl som i jordbruk och trädgårdar. Dessutom ger de nyttiga produkter som honung, pollen, bivax, drottninggelé m.m. som kan skördas och förädlas på olika sätt.

Bin är inte särskilt svårskötta. Det krävs varken stora ytor eller särskilt dyr utrustning om man bara ska ha dem till självhushållning eller i liten skala. Men som med allt annat är kunskap viktig, så den bör man skaffa sig först, t ex genom att läsa böcker, läsa och ställa frågor på forum på internet, skaffa sig en mentor och/eller gå en biodlingskurs. De två sista är också det bästa sättet att skaffa sig sina första samhällen. Då får man bin som är av den ras som är vanlig i trakten, och man har någon att ställa alla frågor som dyker upp under ens första biår till.

Raser av bin

Det finns många teorier och åsikter kring biodling, och där får man såklart bilda sig en egen uppfattning efterhand som man får kunskap och erfarenhet. Som nybörjare är det dock klokt att hålla sig med bin av den ras som är vanlig i trakten, så att man kan göra avläggare med vildparade drottningar. Ibland kan man nämligen få problem med t ex aggressiva bin om man korsar olika raser. När man kan mer och eventuellt har egen drottningodling kan man lättare experimentera med olika raser och korsningar, om man vill.

Man bör ha minst två samhällen redan från början, för att ha ett samhälle i reserv om det ena drabbas av sjukdom, dör under vintern, drottningen blir skadad eller liknande.

Utrustning

Den mesta utrustningen finns att köpa begagnad, och man kan även snickra en del själv, så det behöver inte bli dyrt att starta biodlingen.

Vilket format man väljer på ramar och lådor, eller om man använder uppstaplings- eller trågupor, eller om man väljer någon mer alternativ biodlingsform, spelar inte så stor roll i början. Man får ofta se de första åren som en inlärningsperiod, där man skaffar sig kunskaper och erfarenheter. Vill man sedan byta format, eller utöka antalet samhällen, skapa rationell honungshantering osv, så kan man lättare göra det när man vet mer om bin och honung. Då har man tid att skapa sig en egen uppfattning om vilken typ av biodlare man är, och hur man vill arbeta med samhällena och honungshanteringen.

Hälsosamt med bin

Att börja med bin är fantastiskt roligt och lärorikt, man börjar observera mer fenomen och variationer i såväl natur- som kulturlandskapet, man följer årtidsväxlingar och väder med stort intresse, man lär sig mer om växter, och såklart framför allt om bin. Och man kan äta egen färsk honung, nyslungad eller som kakhonung, med alla mjölksyrebakterier och andra nyttigheter, som tyvärr minskar lite med lagringen. Så nyttig honung som den som man får som biodlare finns sällan att köpa, då den är en extrem färskvara.

Och fråga alla gamla biodlargubbar, när man ser dem och hör dem prata om sin hobby, så förstår man att biodling är hälsosamt för både kropp och huvud. Så pigg och aktiv hoppas jag också vara om 50 år, när jag som drygt 80 år gammal går runt bland mina ständigt lika fascinerande bin.